

Från
Drottning Josefinas Bibliotek.

Gåfva
af
Kronprins Gustaf.
December 1886.

EJ HEMLÄN!

SP/SV.

Dr. Brandh
P. M. p/te

SÅNG

till

Hennes Kongl. Høghet

SOPHIA

Hertiginna af Östergötland,

vid dess landstigning

den 19 Juni 1857.

musiken

af

CONSTANCE BRANDH.

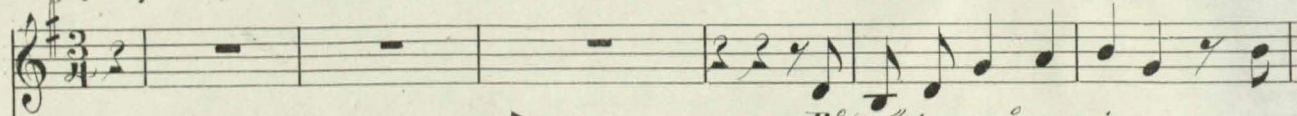
STOCKHOLM

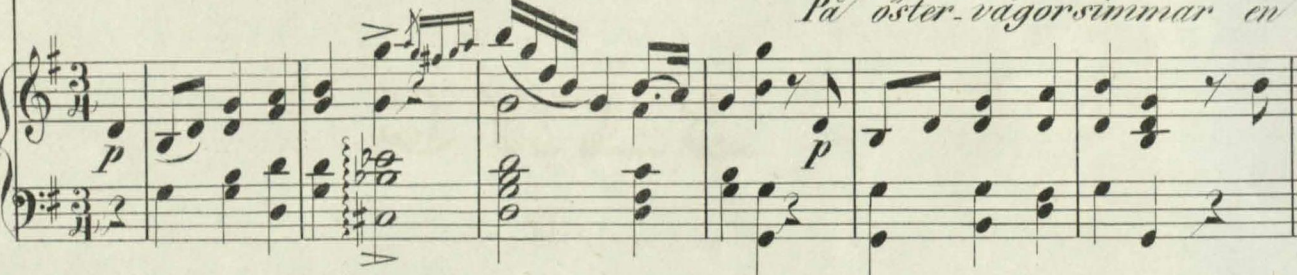
Fr. hos J. E. Meyer.

Pr. 15 Öre.

2.

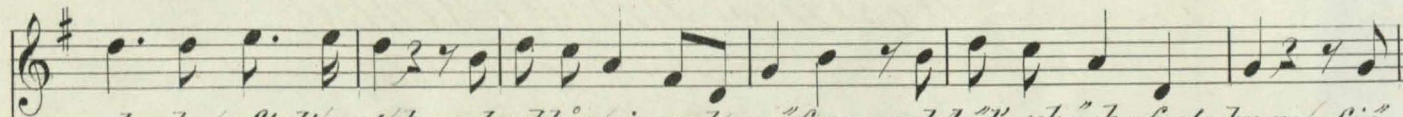
Ej för fort.

Sång.

Piano.

På öster-vågorsimmar en

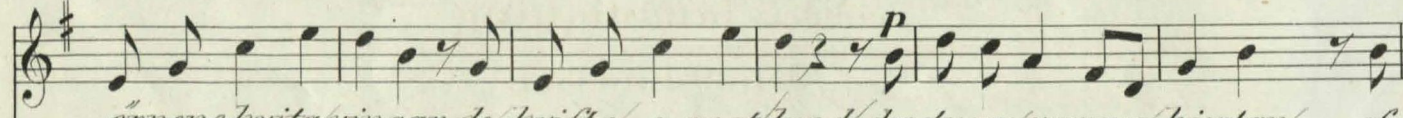
drake!... Stolt mot skyns blåa vimpel sväftar, och köl'n skärhafvets bryn. Sjö-

f

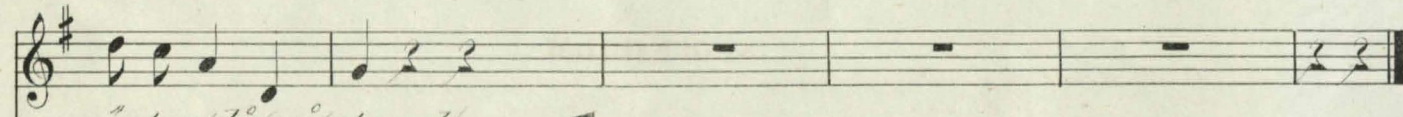
örnens hvita vingar de hvifta e-mot land der tusen varma hjertan af

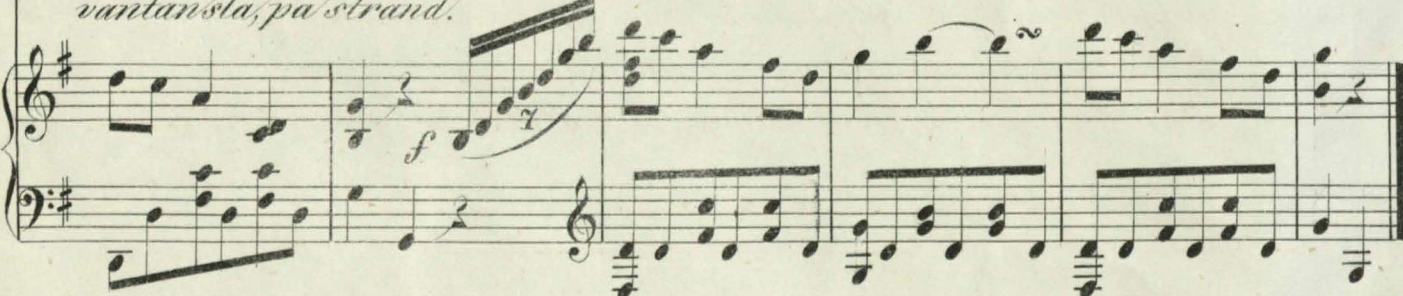

pp

väntan blå, på strand.

f

2 v.

O, såg hvarför de jubla, hvarför de vänta så,
 Hvarföre alla blickar se hån mot böljan blå?
 Du våg, du klara, djupa, sväll stolt af lif och lust.
 Din Vikings brud den våna, du för till Svithiods kust.

3 v.

På Drakskepp vid Hans sida den Hulda skådar ren
 De furukrönta sunden, bekanta längesen
 Ty sagohäfden talar och fjerran vidt hon bär
 Sin sång om tro och kärlek och strid bland Svenska skår.

4 v.

Här, många varma hjertan i suckar utan tal
 På långtans vingar flygit utöfver vågen sval,
 Tills hafvets Kung, den djerfve på guld och ära rik
 De svarta stridens svanor förlöjt i fredlig vik.

5 v.

Här är det land, der solen med purprad afskedskyss
 Tillbaka vänder genast, fastän hon reste nyss
 Här trasten slår i skogen så trånande fast såll
 Och sagominnen hviska i nordens människensväll.

6 v.

Visst sofver jorden länge vid vintrens kalla barm;
 Men utaf vårens stråle hon kysses åter varm.
 Ej finns här näktergalar, ej vestanvindars smek;
 Men här finns tro och allvar, och kärlek utan svek.

7 v.

Det är Ditt land Furstinna, Ditt land, ty det är Hans,
 O blif du sjelf en blomma i våra minnens krans.
 Och älskad är du redan — det vittna fröjdens ljud
 Dem Svenska hjertan höja för OSCAR och Hans BRUD.

